

# הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

*Dirshu*  
דרשו ד' ועוזו  
קרן עולמית לחינוך  
ועידוד לימוד התורה

יום שלישי י"ח אייר תש"פ | דף היומי בבלי: שבת סז.  
דף היומי בהלכה: מאמצע סעיף ה' בהגה "ואם אין לו אחד" עד סעיף ו'.  
מוסר: שמירת הלשון - שער התורה והיה פי' עד 'ועשית'.  
קנין חכמה הלימוד השבועי: מסכת אבות פרק ד משנה ב עד פרק ד משנה ה



בזכותיה דרשב"י: סיפורו המדהים של "רבי מרדכי בעל הנס" | המדורות המיוחדות של ל"ג בעומר תש"פ | על מי יורים חץ וקשת בל"ג בעומר?... | היכן נהגו לערוך חלאקיה בגיל 9 חודשים? | מתפללים ברחוב: - למי אתם נותנים צדקה בויברך דוד? | הנגיד שהחלים מקורונה סיפר: "הובאתי לפני בית דין של מעלה" | 1887

## חדשות דרשו

### קידוש השם של דורשי ד' המבקשים פניו תמיד: הצלחה גדולה למערך הלוגיסטי המורכב של מבחני דרשו שהתקיימו השבוע



מערך תקשורתי לביצוע 7 סוגי מבחנים באמצעות הקשת תשובות בטלפון, אימייל אוטומטי ופקס, במקביל למוקדי חלוקה של מבחנים לכתובת תשובות פיזית ומראות קידוש ד' של נבחנים במרחבים פתוחים - בכל רחבי תבל

בצל ההוראות המתעדכנות.  
"כבר במבחן הקודם פיתחנו את שיטת קבלת המבחנים באמצעות האימייל או הפקס והחזרתם, כאשר מערכת אוטומטית שלחה את אלפי האימיילים והפקסים לנבחנים אשר ביקשו זאת. האפשרויות לקיום המבחן היו מגוונות וכללו גם אפשרות לביצוע המבחן בצורה דיגיטאלית של רישום התשובות במבחנים אשר מתקיימים בשיטה של בחירת תשובה נכונה.  
למבחן הנוכחי, נערכנו באפשרות נוספת על מנת להקל על הנבחנים ופיתחנו אפשרות להקשת התשובות באמצעות מקשי הטלפון, ההיערכות הלוגיסטית לאפשרות זו כללה עיבוי משמעותי של קווי טלפון ופיתוח מיוחד שיאפשר הזנת 7 סוגי מבחנים והקלה משמעותית על הנבחנים להיכנס למערכת ולבצע את המבחן.

מבחני הדף היומי בבלי וקנין משניות המחייבים כתיבת תשובות, התקיימו במתכונת של איסוף עצמי של המבחנים בנקודות המבחן ובתוספת נקודות מבחן חדשות על מנת להקל

הצלחה אדירה וקידוש ד' במבחני דרשו אשר התקיימו בשבוע האחרון בכל רחבי תבל - בצל הנחיות הבריאות והשמירה על כללי הזהירות. אלפי נבחנים השתתפו באמצעים דיגיטליים, בהקשת תשובות בטלפון ובבחינה במרחבים פתוחים במסלולי הבחינות המחייבים כתיבת תשובות.

לאור אתגרי התקופה הנוכחית בשל ההוראות והנחיות בדבר השמירה על הבריאות, מערך מבחני דרשו עובר שינויים בחודשיים האחרונים. לאחר קיומם של המבחנים בחודש שעבר באמצעות דוא"ל ופקס, בשבוע האחרון התקיימו המבחנים במתכונת עדכנית - ועל פי הנחיות המקילות לתקופה זו, כאשר איסור קיומם של ההתקהלויות וההתכנסויות, חייב היערכות לוגיסטית אשר תאפשר את קיומם של המבחנים תוך שמירה על הריחוק הנדרש והכללים וההוראות לשמירה על הבריאות.

מנהל מחלקת לוגיסטיקה ומידע בדרשו הרב משה הרמן מסביר כי בשבועות האחרונות הוקם צוות מיוחד אשר היה אחראי על ההיערכות הלוגיסטית המורכבת של קיום המבחנים

על עומסים אפשריים במוקדי בחינה, זאת בנוסף לאפשרות של קבלת המבחן באמצעות האימייל וקיום המבחן ולאחר מכן החזרתו במערכות השונות למשרדי דרשו.

קו השיעורים של דרשו, מאגר בתוכו עשרות אלפי שיעורי תורה לאלפי מאזינים ונבחנים, לקראת המבחן הנוכחי תיגברנו את השרתים, ואת ערוצי הקווים, על מנת לקלוט בצורה מיטבית את אלפי המתקשרים ונבחנים במסלולים השונים.

ההצלחה הייתה מעבר לציפיות, יותר מ-5000 נבחנים התקשרו בשעות המבחן, המערכות עבדו בצורה חלקה ואיכותית, ללא תקלות וניתוקים. 5000 מתוך כלל נבחני דרשו, ענו על מבחנים שונים ועל 300 שאלות בממוצע כאשר כל נבחן הקיש את הקוד האישי שלו וציוניו נקלטו במערכת בתוכנה מיוחדת.

האתגר לשמירה על כללי הזהירות במבחני הדף היומי, חייבה היערכות שטח נרחבת ועל כך מספר הרה"ג ישראל ליוש מנהל מחלקת המבחנים של דרשו, "יצרנו פריסה רחבה יותר של מוקדי קבלת וחלוקת המבחנים, הנבחנים הגיעו לנקודות איסוף, והיו אמורים להחזירם בתוך שעותיים ממועד קבלתם.

כאן גילינו את עם ישראל במסירותו לתורה, הנבחנים הגיעו ולקחו את המבחנים ועל מנת לחסוך זמן יקר של כתיבת התשובות, כתבו את התשובות במרחבים פתוחים, בתחנות אוטובוס, בפארקים, בגנות ובחדרי מדרגות.

"מרגש היה לראות את תחנות האוטובוס השוממים בעקבות הקורונה, משנים את יעודם והופכים לבתי מדרש זמניים, בהם

ישבו נבחנים וענו על השאלות.

פארק רחב ידיים בסמוך לאחד ממוקדי החלוקה, הרגיל במזג אויר נאה שכזה לאכלס נופשים ומטיילים, אירח עשרות נבחנים שמחמת יקרת זמנם לא שבו לערוך את המבחן בביתם, אלא ישבו בכל פינה אפשרית, על הדשא וליד שולחנות הפיקניק וענו על שאלות המבחן...

"חשנו שמקרי הזמן, וסדרי היום המשובשים לא השפיעו על נבחני דרשו, אהבתם לתורה גברה על הקשיים והם ישבו בבתייהם חזרו ושינונו ולמדו את החומר החודשי על מנת להגיע מוכנים ליום המבחן. ובכלל זה מבחן חצי שנתי אשר התקיים ביום שישי האחרון, וכמובן שהחזרה אליו מצריכה השקעה של זמן רב ושעות לימוד ושינון רבות.

"עם ישראל האוהב תורה התגלה ביופיו, כאשר דיירים בעלי חצרות או מרפסות גדולות הכניסו לחצרותיהם נבחנים שישבו וערכו שם את המבחנים בשלווה, תוך שמירה על ההוראות בריחוק הנדרש אחד מהשני, כל זאת בהכנסת אורחים במאור פנים.

כאשר התברר לאחד השכנים המתגורר בסמוך לאחד ממוקדי החלוקה כי האנשים הנוהרים לכיוון ביתו, הם נבחני 'דרשו', שמח מאוד על הזכות שנפלה בחלקו לארחם בחצרו הגדולה, הוא פיזר שם מיד שולחנות וכיסאות והזמין לערוך את המבחן בחצירו, ואמר: "לו הייתי יודע מראש על קיומו של המבחן, הייתי קונה להם כיבוד... זוהי זכות גדולה להפוך את ביתי לאכסניה של תורה כה חשובה..."

## הסיפור היומי

# לאחר חג השבועות הגיע זמנו להיבדק אצל הרופא, והנה הוא רואה כי פני הרופא מחליפות צבעים, ומרוב תדהמה, התרגשות ופליאה, הוא זועק: "כיצד?! מה קרה?!"...



**"רבי מרדכי בעל הנס" - נס מופלא בזכותיה דרשב"י מפיו של בעל המעשה**

חודש 'לדעת את שלום כליותיו ומה יעשה בהן', מאחר שטיפולי הדיאליזה נעשו בביתו ולא בבית"ח.

אט אט החמיר מאד מצבו, ובלית ברירה הוחלט לערוך בו 'השתלת כליות'. כידוע שחסד גמל הבורא עם ברואיו, וברא בכל בריותיו שתי כליות כשאפשר לחיות עם אחת מהנה ואת השנייה 'לתרום' לזקוקים לה. וכבר נמצא תור, ונקבע זמן להשתלה בבית החולים ב'קולומביה' שבארה"ב, ואף סילק כל התשלום בסך 180,000 דולר טבין ותקילין.

אבל, בכדי שיהיה גופו מוכן ומזומן לעריכת ההשתלה עבר בדיקות מקיפות לרוב, ומכורח המציאות הכריחוהו לעבור סדרת טיפולי שיניים - לתקן את הניתן לתקן, ומה שלא ניתן לעקור

סיפר הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א:

בהיותי באת"ק מירון שמעתי מעשה נורא מבעל המעשה, והוא ת"ח מופלג, בקי בכל מכמני תורה כל רז לא אניס ליה, גבוה משכמו ולמעלה, ירא שמים מרבים, נודע בשערים. הלה מרבה לפקוד את ציון התנא האלוקי רשב"י. זה כמה שנים שכליותיו פסקו מלפעול באופן קשה ביותר והוכרח לעבור טיפולי דיאליזה מדי לילה בלילה. מבית החולים נתנו לו מכשיר, ובכל לילה נכנס למיטתו והיה מחבר עצמו למשך כ-10 שעות לאותו מכשיר. אף בהיותו במירון בשבתות היה מטפל בעצמו כך, כי לא ניתנה לו רשות מאת הרופא להחסיר אפילו לילה אחד כי נפשו תלויה בזה. מלבד כל זאת היה עליו להתייצב לפני הרופא פעם אחת בכל

הרופא מיהר לקרוא לרופא גדול ממנו הממונה עליו, וזה קרא להוד מעלת הפרופסור, וכולם נענו בפליאה ותדהמה: אדון נכבד, אין בידינו כל הסבר רפואי לכך, מעולם לא שמענו כדבר הזה. נתקיים בך 'אחרי בלותי היתה לי עדנה', כליותיך עובדות ועושות פעולתן כאחד האדם... הגידה נא לנו, מה עשית, איזה טיפול ואצל איזה רופא היית?"

אמר להם האיש: "הלכתי לרופא הגדול, מחולל הפלאות, הרי הוא רשב", המלומד בניסים, והוא 'טיפל' בי כראוי". ולא נרגעה דעתם של הרופאים, עד שפקדו עליו - הבה ננסה לעבור את השבוע הבא מבלי טיפולי דיאליזה, וככלות השבוע שוב הנה ונבדוק אותך. וכן עשה - אחרי כמה שנים שהתמיד בדבר ולא החסיר לבצע את הדיאליזה אפילו לילה אחד מלילותיו. כעבור שבוע שוב אל הרופא שמצא את כליותיו פועלות כרגיל. ועדיין לא הסכים לשחררו מבלי כלום - שכאמור, מעולם ועד עתה לא נשמע כדבר הזה, שהכליות שפסקו מלעבוד, ועוד באופן חמור כזה, ישובו לפעול כאילו לא עבר עליהן כל חולי, לכן אמרו לו: עתה נעשה נסיון של שבועיים מבלי הדיאליזה, יחדיו נגיע לשלושה שבועות רצופות מבלי דיאליזה, ובזה נווכח להכיר המצב האמיתי.

ואכן, הנס שרשב"י עשה עמו חי וקיים, וכעבור שבועיים אמרו לו הרופאים: אדון נכבד, אין לנו כל הסבר, אבל הינך בריא לחלוטין. שוב לבינתך, לך אכול בשמחה לחמך, והחזר לנו את מכשיר הדיאליזה.

ומאז הכל מכנים אותו 'רבי מרדכי בעל הנס'...

(באר הפרשה)

לגמרי, כי אם ישנו חור אפילו הקטן ביותר באחד משיניו, מסוכנים חייו, שמא יסתתר באותו חור 'חיידק' ויזיקנו. בדקו ומצאו כי להציל את השיניים דורשים הרופאים סך 130,000 שקלים, ולגודל הסכום דחה האיש את הענין, עד תחילת ימות הקיץ תשע"ח, אז 'באו מים עד נפש' ובלית ברירה קבע תור אצל רופא השיניים שבוע שאחר חג השבועות.

לקראת יום השבת וחג השבועות שחל במוצאי שב"ק, נסע מיודענו לאת"ק מירון כדרכו בקודש, במוצאי החג ניגש אל ציון הקודש, ואלו היו דבריו בהתחננו לפני הבורא: בזכות רבי שמעון ענני, זכותו יגן עלינו, רפואה שלימה תרפאנו בזכות אדוננו בר יוחאי... רבי שמעון, נצרך אנכי ל'נס' קטן, וכבר לימדונו חז"ל ש'מלומד בניסים אתה' (כלשון הגמרא מעילה יז.), ובעצמך אמרת 'יכול אני לפטור את כל העולם מן הדין'. על של עתה באתי, שתי כליות בגופי, ולנס קטן אני נצרך - שישובו לפעולתן כבראשונה. באמת אמרו, שבקשה זו היא מחוץ לגדרי הטבע, וכעין 'תחיית המתים' ממש, כי 'כלייה' שאינה עושה פעולתה שוב אין לה תקנה כלל בדרך הטבע, ולא ביקש על 'נס קטן' אלא על נס כקריעת ים סוף. אמנם האיש הלזה, ברוב אמונתו בהקב"ה ובזכותיה דרשב"י, היה פשוט בעיניו שאין זה אלא נס קטן, וכדבר של מה בכך.

בימים שלאחר חג השבועות הגיע זמנו להיבדק אצל הרופא כמנהגו אחת לשלושים יום, והנה הוא רואה כי פני הרופא מחליפות צבעים, ומרוב תדהמה, התרגשות ופליאה זועק:

"כיצד?! מה קרה?!... מה?..."

נבהל האיש כהוגן, בפחדו כי רב, מי יודע מה קרה לכליותיי.

עניינא דיומא - ל"ג בעומר

## "א מפלה פאר אלע שונאי ישראל" - מקורות וטעמים למנהג צדיקים לירות בחץ וקשת בל"ג בעומר



מאת הרב ישראל יעקב פרבר והרב יהודה לייב שטיסל מח"ס 'המנהג'

ולכן נוהגים הילדים לשחק בקשת ביום זה.

### טעמי המנהג

ה'בני יששכר' כותב הטעם ששמע מהרה"ק רבי מנחם מנדל מרימנוב ז"ע, שבימי רבי שמעון בר יוחאי לא נראתה הקשת כמבואר בירושלמי (ברכות פ"ט ה"ב) לפי שזכותו הגדולה הגנה על כל העולם מפני הפורענות, ולכן ביום עלותו למרום עושים סימן לזה.

ויש שנתנו רמז לזה ע"פ המבואר בספרים הקדושים שיום ל"ג בעומר מסוגל לקבלת התפילות, וקש"ת ראשי תיבות ש'מע ק'ול

כתב ה'בני יששכר' (מאמר חודש אייר אות ד), שמנהג התלמידים בני בי רב לירות בקשת ביום ל"ג בעומר, וה'מאור ושמש' (רמזי ל"ג בעומר) כתב על זה שמנהג ישראל תורה ונרמז בו סוד גדול.

מנהג זה היה נהוג בשנים קדמוניות בקהילות ישראל העתיקות בפולין ואשכנז, שביום ל"ג בעומר יצאו המלמדים עם תלמידיהם ליערות והשדות עם חץ וקשת והשתעשעו שם במשחק הקשת. ובספר "וידבר משה" (עמ' קפח) כותב הטעם שדווקא הילדים היו נוהגים במנהג זה, לפי שפטירת הצדיקים היא בעבור עוונות הדור, ואילו זכותם של התשב"ר עומדת לדור, וכן הקשת רומזת להגנה,

ומובא בספרים הק' שלדרוך בקשת ביום ל"ג בעומר הוא סגולה להיושע בבנים, והרה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין ז"ע מביא סימוכין לסגולה זו על פי הפסוק בדברי הימים (א' ה, מ) "ויהיו בני אולם אנשים גיבורי חיל דורכי קשת ומרבים בנים ובני בנים".

ה'אמרי חיים' מויז'ניץ ז"ע היה אומר בעת יריית החץ: "וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק, א מפלה פאר אלע שונאי ישראל". ומסופר שפעם יצא הרה"ק מסטרעטין זצ"ל עם תלמידיו ביער ודרך קשתו לארבע רוחות השמים, וכיוון חץ אחד לעיר הבירה וינה לארמון המלך ונפגע רשע אחד צורר היהודים, ונתבטלה באותו היום גזירה קשה שאיימה לפגוע בכלל ישראל. ויש צדיקים שנהגו לדרוך בקשת בעת עריכת שולחנם לכבוד ההילולא, וכך היו נוהגים ה'חקל יצחק' מספינקא והאדמו"ר מצאנז קלויזנבורג, צוק"ל.

להארות והערות ניתן לפנות למכון 'המנהג'  
במייל: hamenhog@gmail.com

ת'פילתנו. וחכמי הקבלה אמרו שבא לרמז שאנו זקוקים לרחמי שמים ('שיח השדה', על פי ספר הזוהר הק' ח"ג רטו, א).

עוד טעם מובא בספר 'מגן אברהם' להמגיד מטריסק ז"ע, כיון שימי הספירה הם זמן תשובה ובפרט ביום ל"ג בעומר שבו היא ספירת הוד שבהוד, וצריכים לשוב בתשובה שלמה ע"י מלחמה גדולה שילחם האדם ביצרו הרע, וצריך האדם להלביש את עצמו בכלי נצחי קרב, שיזרוק חיצים ובליסטראות נגד יצרו, וזה מרמוז בל"ג שהוא אותיות ג"ל - חצי מתבת גלג"ל, וגלגל הוא מקיף בעיגול, וחצי גלגל הוא בציר קשת, ומלפנים היה המלחמה בקשת, ולכן כדי לרמז למלחמת האדם עם יצרו נוהגים לירות בקשת בל"ג בעומר.

### מנהג הצדיקים

בספר 'עטרת ישועה' כתב שמנהג הצדיקים לירות ובקשת ובחיצים ביום הזה. וכך נהגו אדמו"רי צאנז, קארלין, ויז'ניץ וקאסאן.

### סגולות וישועות

## יום מסוגל לפקידת עקרות - לא רק בגשמיות אלא גם ברוחניות



### הגה"צ רבי משה זולפסון שליט"א על סגולותיו של יום ל"ג בעומר

נס תחיית המתים ממש לילד אחד שכבר נפטר מהעולם. וכבר ביארתי בספרי (יעוין 'ציון ועריה' עמ' קמז) של"ג בעומר הוא גמר עיקר התיקון של הספירה כעין גמר בדיקת הסוטה שנבדקו ישראל ונמצאו טהורים, לכן מתקיים מה שכתוב אצל הסוטה "וטהורה היא ונקתה ונזרעה זרע".

ואמרתי כמה פעמים שענין פקידת עקרות יכול להיות בכמה מישורים, הן בגשמיות והן ברוחניות, וכמו שדרשו חז"ל עה"פ "ולא יהיה בך עקר", שלא תהיה עקר בתלמידים, וכן שלא תהא תפילתך עקורה. ובל"ג בעומר ניתן לזכות בפקידות אלו, שייזכה האדם ללמד תורה לתלמידים וכן שייזכה האדם להתפלל כראוי ככוונת הלב ובמתניות בהשתפכות הנפש.

הצדיקים ז"ע אף קראו ליום ל"ג בעומר יום קבלת התפילות, והיו מצפים בהשתוקקות ליום הק' הזה, וכמו שכתוב ב'עבודת ישראל' לרמז בפסוק "מתי אבא ואראה פני אלקים" שרומז על יום ל"ג בעומר, עיי"ש בדבריו הק'.

(מתוך שיחה ב'המבשר תורני' אמור תשע"ה)

ל"ג בעומר הוא יום גדול המסוגל גם לישועות גדולות כמו פקידת עקדות, במיוחד על ציון הרשב"י ז"ע. הרע"ב מברטנורא במכתבו הידוע לאחיו זצ"ל משנת רמ"ט כותב וז"ל: "בי"ח אייר יום מיתתו של רשב"י באים מכל הסביבות ומדליקים אבוקות גדולות לבד מה שמדליקים עליה נר תמיד וכו', שהרבה עקרות נפקדו וחולים נתרפאו בנדר ונדבה שהתנדבו למקום ההוא". בהמשך אף כותב: "ואף קוראים לבנים שנולדו שמעון על שם הרשב"י".

גם השל"ה הק' כותב במכתב לבניו שעלה למירון וראה בחוש כמה ניסים שאירעו שם בכוחו הגדול של רשב"י ז"ע. ידוע מה שאיתא בשם הרבה צדיקים ז"ע על מאמרם ז"ל "כדאי הוא רשב"י לסמוך עליו בשעת הדחק", וביארו הצדיקים בדרך דרוש, דכל דבר דוחק המעיק על לבו של האדם יכול להיושע ולהיפטר מהדוחק אצל רשב"י ביומא דהילולא דיליה.

כך גם איתא בספה"ק: "יושפע שפע ר"ב בכל העולמות" ר"ת הרשב"י. וידוע המעשה שאירע לפני כמה עשרות שנים שהיה שם



## המדורות המיוחדות של ל"ג בעומר תש"פ: להבות אש של תשוקה וגעגועים לאורו של רשב"י

"יכול להיות כי הגעגועים המה יותר טוב מעצם הנסיעה"...

פעם כתב 'הבית אברהם' מכתב לחסיד אחד שהשתוקק לבוא אליו לראש השנה ונבצר ממנו הדבר: "ידידי! יכול להיות, כי הגעגועים המה יותר טוב מעצם הנסיעה..."

רעיון נפלא ראיתי פעם בספר 'ארץ צבי' להגאון הקדוש מקווי'גלוב זצ"ל הי"ד, תלמידו של ה'אבני נזר' זי"ע וראש ישיבת חכמי לובלין:

"מתוך כיסופי אבותינו במדבר, למשכן ד' [מכ"ה כסלו עד חודש ניסן], נוצרה בעתיד אש גדולה, שלא שלטו בה חורבן וגלות, והם ימי החנוכה..." [ארץ צבי חנוכה ופ' פקודי].

ובכן, מי יודע אפוא אילו אורות נצח יופיעו בעולם על ידי תשוקה זו שבל"ג בעומר תש"פ. 'מדורה גדולה', שגם מים רבים לא יוכלו לכבותה; על ידי הגעגועים וההתקשרות מרצון, על ידי עסק בתורתו של רבי שמעון.

הוי! נשיר נא כולנו יחד בהמיית לב: "תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב בעדנו, אדוננו בר יוחאי"...

(שביבים מתוך מאמרו של הגרמ"י קנר שליט"א בביטאון 'אספקלריא' אמור תש"פ)

ברטט סיפרו על נסיעתו של הרה"ק בעל 'בית אברהם' מסלונים זי"ע למירון, בל"ג בעומר שנת תרפ"ט. הוא התפלל תפילת ערבית וספר ספירת העומר במערה בלהב יקוד אש. אחרי התפילה עלה לגג המערה, והדליק את המדורה.

בזעקה נבקע אז מלבו הגדול, מאמרו הידוע של ה'בית אהרן' זי"ע: "מה הקב"ה לכל אף רבי שמעון לכל, אפילו לפחותים". הוא שר אז "וטהר ליבנו", ואת המזמורים הנהוגים. כשהגיע בשיר "ואמרתם" לפסקה "קולו זמר עריצים, וְהַפְרִית אֶת הַקּוֹצִים, וְהַצִּיל הַלְחוּצִים" - רעשה כל החצר מסביביו...

אחרי עריכת השולחן התיישב הרבי על אבן סמוך לציון ושר בניגון מיוחד: "אַל יֵשֶׁב דָּךְ נְכַלָּם... שנים רבות אחרי כן היה בעל 'ברכת אברהם' זי"ע מתאר בבכ"י: "על האבן הזאת ישב ה'בית אברהם' ושר 'אל ישוב דך נכלם'... [ס' אור היקוד הם יוקדים].

מי יודע, אם לא התכוון אותו צדיק גם על תקופה זו, על שבורי לב, דכים ונכלמים שאין בכוחם לעלות למירון השנה. מי יודע אם לא היה שואג אף על הצלת הלחוצים בימינו אלה, ירחם ד'!

## חלאקה בגיל שנתיים, ושערות ששוות זהב



5 דברים שאולי לא ידעתם על 'חלאקה'

בזה כמה מנהגים נוספים: במרוקו נהגו לספר כבר בגיל תשעה חדשים; בתימן נהגו בגיל שנתיים, וכן מנהג גור, סקווירא ועוד, וכן מובא על הסטייפלר שלא הקפיד על גיל שלוש אלא גילח את ילדיו כבר בגיל שנתיים. היו מעדות המזרח שנהגו לגלח את הילד כבן ארבע או חמש שנים, והיו בעבר שנהגו לגלח בן שש ושבע שנים.

1. מה הפירוש 'חלאקה'?

חלאקה היא מילה שמקורה בשפה הערבית, ופירושה הוא 'לספר', ובאידיש - "אפשערן". אמנם על פי הרמז, יש שמסבירים את המלה על דרך לשון הכתוב ביעקב אבינו (בראשית כז יב) "ואנכי איש חלק", וכך גזיזת השערות מסמלת את כניסתו של הילד לעולם התורה, עולמו של יעקב אבינו שהיה יושב אהלים.

3. חלאקה, לא רק במירון

המנהג לעשות את החלאקה במירון נזכר כבר בדברי רבי חיים

2. חלאקה בגיל 9 חדשים

לצד המנהג להשהות את תגלחת הילד עד לגיל שלוש, היו

ראשכם", ובזכות הצדיק הקדוש הזה מורנו ורבינו ועטרת ראשנו [בכל ציון של צדיק ששם גוזזים מזכירים את שמו], כמו שזכה הנער לפאת הראש, כן יזכה לתורה ולחופה ולמעשים טובים, ויורה הוראות בישראל בחיי אביו ובחיי אמו, אמן נצח סלה".

#### 5. כמה שוקלות השערות?...

יש שנהגו לשקול את שערותיו של הילד לאחר הגילוח בזהב או בכסף, ונתנו כנגד המשקל מעות לצדקה. והעלו זאת כסגולה שהבן יהיה חכם בתורה וביראת שמים ויארץ ימים בטוב. וכך נהגו בחצר מונקאטש בהונגריה.

ויטאל (שעה"כ דף פז) שכן עשה האר"י ז"ל. המנהג התפשט בעיקר אצל הספרדים ולאחר מכן אצל החסידים. בירושלים נהגו לערוך את החלאקה גם בקבר שמואל הנביא, בקבר שמעון הצדיק, במערת כלבא שבוע או במערת הסנהדרין.

#### 4. תפילה מיוחדת לחלאקה

יש אומרים תפילה זו בשעת החלאקה: יה"ר מלפניך, ה' אלקי האלוקים ואדוני האדונים, שבזכות כל הצדיקים והחסידים מיום שנברא העולם ועד סופו, ובזכות תורתך הקדושה והטהורה, ובזכות מצות פאת הראש, שציוויתנו בתורתך "לא תקיפו פאת

#### נקודה למחשבה

**אחד מנגידי ארה"ב שהחלים מקורונה סיפר בסעודת ההודיה: "הובאתי לפני בית דין של מעלה, דנו בדיני ופסקו, שכיון שאני תורם סכומים גדולים לצדקה ולמוסדות תורה וחסד, עלי להמשיך לחיות"**



#### "מעבירין את רוע הגזירה" | הרה"ג רבי שמואל ברוך גנוט שליט"א

כידוע, מרן רבינו החזון איש זצוק"ל הזהיר ביותר לתת מעשר כספים. החזון"א אמר כי נתינת מעשר כספים גורמת להרבה פחות אסונות, מחלות ופגעים בבית. "אנשים לא יודעים כמה צרות, מחלות ילדים וביקורי רופאים הם מונעים מעצמם בזכות הפרשת מעשרות כספים ונתינת צדקה הגונה", אמר מרן החזון איש זיע"א. דברים אלו מופיעים כבר במדרש רבה, ש"פתח הפתוח לצדקה - לא יפתח לרופא". על נתינת צדקה ישנם אין ספור הבטחות וברכות בדברי חז"ל ויתר קדמונינו, החל מילדים וכלה בכסף, בריאות ושפע ברוח ובגשם, וגם על מעשר כספים ישנן הבטחות רבות, מלבד הבטחת העושר המובטחת בדברי חז"ל הקדושים, כפי שציטטם אחת לאחת מרן רשכבה"ג שר התורה שליט"א בספרו 'דרך אמונה' (פ"י מהלכות מתנות עניים).

מרן שליט"א שב ושונה את הדברים בימים אלו, שחז"ל הקדושים שנו כפלו ושילשו בדבריהם שהצדקה מצילה מכל פגע וסכנה ומהפכת גזר דינו של אדם ממוות לחיים. ומי אינו זקוק, בימים אלו שמידת הדין מתוחה בו, לרחמי שמים!?

סיפר לי השבוע ראש כולל נודע, בו עמלים בתורה מאות אברכים:

"חילקנו מילגות ב'עשרים לחודש' והוספנו מילגה לכבוד חג הפסח לכל הלומדים, וכסף מנין? התקשרתי לאחד התורמים הקבועים שלנו בארה"ב, שרק בתקופה האחרונה תרם סכומים גדולים ביותר לכולל. הוא היה נשמע שבור ורצוף. "אין שום מצב שאתרום כעת עוד כסף. החברותא שלי נפטרה

הנה מעשה ששמעתי השבוע וביררתי את פרטיו המדוייקים. הסיפור נכון ומאומת. אחד מגדולי עשירי ארה"ב חלה ל"ע בנגיף הקורונה ומצבו הורע. הוא הונשם ועמד בין חיים למוות במשך זמן ממושך - יחסית, עד שהוגדר כמת 'מוות קליני'. לאחר שהבריא בס"ד, ערך מסיבת הודאה לידידיו דרך תוכנת מחשב, כשהם משתתפים מרחוק, מביתם, בשמחה הגדולה. במהלך השמחה סיפר הנגיד דברים כהווייתם: "נשמתי עלתה לשמים והובאה לפני בית דין של מעלה. דנו בדיני ופסקו שכיון שאני תורם סכומים גדולים לצדקה ולמוסדות תורה וחסד, עלי להמשיך לחיות, שהרי 'צדקה תציל ממות', וכך התעוררתי. אני מקבל על עצמי להכפיל ולשלש מכאן את תרומתי לצדקה, לתורה וללומדיה, ולמעשי חסד, בלי נדר".



לצד הקריסה הכלכלית הגדולה של רבים מיהודי ארה"ב בעקבות סגירת בתי העסק והחנויות, אנו שומעים על יהודים רבים שפותחים דווקא כעת, בימים טרופים אלה, את כיסם ולבבם לטובת נצרכי ארץ ישראל ומאמצים בחום את עולם התורה, הכוללים והישיבות הקדושות, שפתחו השבוע את 'זמן קיץ' במתכונת שונה מהרגיל - מתכונת טלפונית של קוי שיעורים ושיחות, לימוד בחברותות דרך הטלפון ושליחת דפי 'מראי מקומות' על הסוגיות ללומדים היקרים, אלו ששומרים על היקום כולו בתורתם וטהרתם.

בתרא דף י"א את הסיפור הידוע על בנימין הצדיק, שהחיה אשה ושבעה בניה וקרעו לו גזר דינו והוסיפו לו 22 שנה על שנותיו. מיד לאחר שסיים מרן ללמוד את הקטע שאלנו אותו: התורם כסף לאברכים, מה דינו? והשיב: "בוודאי שמוסיפים לו על חייו". הזכרנו את שמו של גביר מחו"ל שמתייסר זמן רב ואף רופא לא יודע באיזה מחלה מדובר.

רבינו אמר: "צדקה תציל ממוות. אם ייקח על עצמו להחזיק אברכים מדי חודש בחודשו הוא יחיה ויתרפא". שאלנו אותו: כמה אברכים הוא צריך לקחת על עצמו? התשובה הייתה: "שלושים". התקשרנו מיד לארה"ב וסיפרנו לגביר על התשובה שקיבלנו. היהודי שאל לכמה זמן הוא צריך לקחת זאת על עצמו, וקיבלנו תשובה מדהימה: "תגידו לו, שלכמה שנים שהוא ייקח - כך הוא יחיה, אם ייקח לחמש שנים הוא יחיה חמש שנים, אם הוא ייקח לעשר שנים הוא יחיה עשר שנים, אם עשרים שנה הוא יחיה עשרים שנה", ואז הוסיף רבינו ושאל: "רגע, בן כמה הוא?" אמרנו לו שהוא בן ארבעים ושנים שנה. "אם כך זה בסדר גמור", סיים. אח"כ הוסיף: "היה גוי שעזר לשחרר את הגר"א מבית הסוהר, והגאון בירך אותו באריכות ימים, ואכן אותו גוי האריך ימים..." וכאן נמלך כאילו בדעתו ואמר: "את הגוי אפשר לברך בברכת אריכות ימים כדי שיקבל את כל שכרו בעולם הזה, אבל ביהודי, לא כל פעם אפשר לברך אותו באריכות ימים, כי יכול להיות שאם הוא יחטא במשך חייו ברכת האריכות ימים רק תזיק לו..." שוב שתק לרגעים מספר, ואח"כ חזר ואמר: "כדאי לברך אותו באריכות ימים, כי אם הוא יתמוך בתורה הוא גם יקבל עולם הבא. זה כדאי לו".

כולנו רואים בחוש כיצד הקב"ה מנהל את העולם. מחליט להפסיק את מירוץ החיים - והכל נפסק ברגע אחד, בוירוס קטנטן אחד. הקב"ה הנחיל לנו תורה, משנת חיים סדורה ובה 316 'עצות טובות', כלשון הזוהר הקדוש, לחיות את חיינו בטוב ובנעימים בזה העולם. אף פעם לא ניתן לעבור את החיים ללא תרי"ג מצוות, ובימים אלו אנו מרגישים כך הרבה יותר. והקב"ה קבע בתורתו הקדושה, על ידי מוסרי התורה, שצדקה מצילה ממוות, ושתורה מגנא ומצלא, ושבזכות מעשי חסד משיבים לנו מידה כנגד מידה, מידה טובה מרובה, אוצרות של מידת החסד מן השמים. נפתח את הלב ונזכה לבריאות והצלחה בכל מעשי ידינו.

מהקורונה. כמה חברים מאד טובים שלי נפטרו גם הם מהמחלה. הכל קורס לי מול העיניים, העסקים נופלים. אין לי כסף ואין לי שום כח נפשי כעת לאסוף את השברים'.

"ראש הכולל אמר לו: 'בקריסה הכלכלית הקודמת שהייתה בארה"ב, בערך בשנת תש"ס, אמר לי אז מרן רשכבה"ג הגרא"ל שטיינמן זיע"א שאגיד לתורמים שגם אם יהודי תורם הרבה לתורה בזמנים רגילים, הרי שישנה חובה להתחזק בזה הרבה הרבה יותר בזמנים קשים. בזמנים שהכל נראה קורס, דווקא אז צריך להתאמץ הרבה יותר, והשכר על זה כפול ומכופל מבזמנים רגילים. אם כן, אולי דווקא עכשו, שאתה כה שבור ורצוף, מרוסק נפשית ומתקשה כלכלית, זהו הזמן להתאמץ הרבה יותר למען לומדי התורה, מגיני ושומרי העולם כולו'.

"האיש הרהר, וביקש מראש הכולל שישוב אליו בעוד מספר שעות.

"כעבור מספר שעות מתקשר היהודי האמריקאי לראש הכולל ומספר לו בהתרגשות:

"יש לנו באחד המפעלים מכונה ענקית, יקרה מאד, שהתקלקלה. המכונה חיונית להפעלת כל פס הייצור וכבר התחלנו בתהליך של הזמנת מכונה חדשה, בסכום של עשרות אלפי דולרים. סיימתי לשמוע אותך ונכנסתי לפגישת מנהלים עם רעייתי ויתר מנהלי העסק שלנו. סיפרתי להם שמרן הגרא"ל צוק"ל אמר שבימים כמו אלו - צריך להתאמץ לצדקה הרבה יותר.

"אבל אין לנו", אמרה רעייתי, ואני הצעתי שינסו לברר האם נוכל לוותר על המכונה החדשה ולנסות לתקן את המכונה שהתקלקלה, כאשר אם וכאשר נוכל לתקנה - נתרום לכולל את עשרות אלפי הדולרים שרצינו 'לזרוק' על המכונה החדשה. משתתפי הפגישה טענו שלא ניתן לתקן אותה, אך אני התעקשתי שירימו כמה טלפונים ויבדקו.

"כעת הגיעו טכנאים מומחים וקבעו שהמכונה תתוקן. חסכנו עשרות אלפי דולרים ואתה מקבל אותם כרגע בהעברה בנקאית, ללומדי התורה"....



סיפר הרה"ג רבי אלחנן ויסבורד ראש כוללי 'יששכר באהליך':  
"פעם ישבנו אצל מרן האיילת השחר זיע"א ולמדנו בבבא

**077-2222-666 או \*4992**



**קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת**

## אם עבור תפילה בציבור מצאנו עצה - להתפלל בצירוף חלונות ומרפסות או ברחובה של עיר, אבל על זאת דוה לבנו - על דבר נוסף גדול וחשוב מאוד, שנחסר מעמנו מעת שנסגרו בתי הכנסת...



### מתפללים ברחוב? - למי אתם נותנים צדקה ב'ויברך דוד'?

ועל כן, עצה טובה קמ"ל, אשר כל אחד ואחד יפריש מטבע לצדקה קודם התפילה, וכדאיטא בגמ' (ב"ב י.) "רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי, אמר דכתיב (תהילי יז טו) אני בצדק אחזה פניך", ולאחר מכן יעביר את הסכום שהתקבל לאיזה עני שירצה. ומן העניין להביא מה שפירש הרה"ק ה'אמרי חיים' זי"ע (תולדות ד"ה ואלה) בלישנא דגמ' 'והדר מצלי' - שהוא מלשון "הדר" ויפוי, כלומר, שנתנת צדקה קודם התפילה גורמת לתפילה שתהא מהודרת יותר, ועי"ז תתקבל תפילתו לרצון לפני אדון כל. (באר הפרשה)

שמעתי מאחד מגדולי הפוסקים בעיה"ק ירושלים לעורר, שזה כבר כמה וכמה שבועות שאין זוכים להיכנס להתפלל בבית הכנסת לדאבון לב; ואם לעניין תפילה בציבור עוד נמצאה עצה, להתפלל בצירוף חלונות ומרפסות או תפילה ברחובה של עיר - אבל על זאת דוה לבנו, על דבר גדול שנחסר מעמנו - והוא עמוד הצדקה! כי נמנע מאותם המחזרים תדיר בביהכ"ס בשעות התפילה לקבל מעות לצרכי מחייתם.

ואף שרבות יש לרחם על ה'מקבלים', הרי ביותר יש לרחם על ה'נותנים', שהפסידו מצוה יקרה זו. וכבר נאמר 'צדקה תציל ממות'.

## סוף מעשה במחשבה תחילה: איך מזהירים אדם שמישהו מתכוון להזיק לו?



### הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר חפץ חיים

שינסה קודם להוכיח את חברו ולגרום לו ליסוג מכוונתו הרעה, או למנוע את הדבר באופן אחר, ורק אם אין כל דרך אחרת עליו להזהיר את אותו פלוני. עוד מוסיף ה'חפץ חיים', כי כמו כן על האדם להתבונן שאכן תבוא תועלת לפלוני על ידי שיספר לו, דהיינו שבאמת יזהר מפני האדם שמבקש להזיק לו. כי לפעמים מצוי שכשיספר לו איך שדעת פלוני לחרפו, יתגבר כעסו עוד יותר, ויקדים עצמו לריב עמו, ותגיע על ידי כך מחלוקת גדולה יותר. על כן צריך להתבונן היטב מתחילה היאך לתקן הדבר.

בסעיפים הנלמדים היום (רכילות כלל ט' סעיפים ג-ד) מפרט ה'חפץ חיים' אופן נוסף שבו אין איסור רכילות - אדם השומע את חברו אומר: אם אפגוש את פלוני במקום פלוני, אכהו או אחרפנו ואגדפנו, וכדומה. או ששמע ממנו שרצונו להזיק את פלוני בעניין וממון. במקרה זה, אם הוא מכיר את חברו שאכן מסוגל לעשות כדבר הזה ועשה כן כמה פעמים לאנשים אחרים, או שהוא מכיר לפני הענין שהדברים לא יצאו מפיו בדרך גוזמה, עליו להזהיר את פלוני, כדי שיוכל להישמר מהאיום. אמנם גם במקרה זה צריך שלא יחסרו כל התנאים שנמנו בסעיפים הקודמים, הדרושים להיתר לספר רכילות, וביניהם,

קבל את גיליון 'לקראת שבת' ישירות למייל שלח מייל: [dirshu@dirshu.co.il](mailto:dirshu@dirshu.co.il)





## היכן מצינו שהתפללו על אנשים הנמצאים בבידוד?

שבת דף סז

**"אילן שמשיר פירותיו סוקרו (וצובע אותו) בסיקרא וטוענו באבנים וכו', כי היכי דליהזייה אינשי וליבעו עליה רחמי"**

הנפש של האדם, שמי שמרגיש בצער גדול של חברו ירגיש גם בצער קטן שלו, ומי שאינו מרגיש בצער קטן לא ירגיש גם בצער גדול, וכן בכל דבר.

מספרת הגמרא על אחד שניגב ידיו בבגדו של חברו, וכך נודע שהוא הגנב של חפץ יקר שנעלם. רואים אנו עד היכן דורשים מהאדם שישתתף בצערו של חברו, ובימים אלו, אמר המשגיח, שאנו שומעים בשורות איוב נוראות על מצב כלל ישראל, שרחמנא ליצלן נמצאים בידי תליין וחייהם אינם חיים, ומאות אלפים מובלים לגיא ההריגה, מי יוכל לשער את גודל החוב שעלינו, ומה שהיו דורשים מאיתנו חז"ל.

רואים אנו מכאן את חשיבות ענין התפילה על אחרים, עד כדי שהתורה מביאה דין זה יחד עם שאר פרטי דיני המצורע. דברים אלו מתאימים ביותר לתקופה בה אנו נמצאים כאשר ישנם אנשים רבים בבידוד משאר בני אדם, תפילה עבורם שיצאו מבידוד לאיחוד - ראויה ביותר.

(דרשו)

דין זה נלמד מהפסוק "טמא טמא יקרא" הנאמר במצורע "כדי שיפרשו ממנו", כמו שמפרש רש"י, והוסיפו ללמוד דרשה מכפל המילים "טמא טמא", צריך להודיע צערו לרבים, ורבים מבקשין עליו רחמים.

בגמרא נלמד מפסוק זה דין נוסף: אילן שמשיר פירותיו - צובעו בצבע אדום כדי שעוברי אורח ישימו לב לאילן זה ויתפללו עליו שפירותיו יגדלו כראוי.

בתקופת גלותה של ישיבת מיר, כאשר העיר שנחאי היפנית היתה להם למפלט, ממלחמת העולם השנייה וממאורעות השואה הנוראים, מסר המשגיח הגה"צ רבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל שיחה לתלמידי הישיבה.

המשגיח הקשה על גמרא זו: וכי מה יש להשוות את צער העץ לצערו של המצורע, שיש לו מין מחלה משונה, וגם צריך להיות מורחק מביתו וממשפחתו, ואף בעל לב אכזר יתמלא עליו רחמים ובודאי שיבקש ויתפלל עליו? הרי באילן מאי כולי האי בצערו שחסר לו פירות? אלא, אמר המשגיח זצ"ל, רואים מכאן יסוד גדול בכוחות

\* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

\* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

\* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

\* שידורים חוזרים מאירועי סיומי הש"ס של 'דרשו'

\* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

\* חדש! קבלו תזכורת יומית ללימוד הדף היומי

**הכל במקום אחד**

קו השיעורים של 'דרשו' \*4992 או 077-2222-666

## מה הם מרכיבי החרוסת?



את הטיט במצרים, כגון זנגוויל וקינמון. ויש אומרים שאין לדון תבלינים אלו כלל, כדי שהחתיכות תהיינה גדולות ודומות לתבן. ויש מגדולי ישראל שנהג לטוחנם במטחנת בשר ולא במטחנת תבלינים, באופן שהחתיכות תהיינה גדולות מעט, ולא טחונות לגמרי כדרך התבלינים.

[שו"ע תעג, ה, משנ"ב ט-ג, ושעה"צ סח; ביאורים ומוספים דרשו, 62]

החרוסת, היא תערובת פירות המיועדת לטיבול ה'מרור', בעלת מרקם הדומה לטיט, אותו ייצרו בני ישראל בעת השיעבוד במצרים. החרוסת מורכבת מפירות שזכרו בשיר השירים כמשל ל'כנסת ישראל', כגון: תפוחים, תאנים, אגוזים ורימונים; וכן משקדים, לזכר ה'שקידה' ששקד הקב"ה להביא את קץ השיעבוד במצרים. וצריך לערב בחרוסת תבלינים הדומים לתבן, שבו גיבלו ישראל

## מהו המרקם הראוי לחרוסת?



ואם ליל הסדר חל בשבת - אסור להכין את החרוסת בשבת, משום איסור מלאכת 'טוחן'; וגם את היין, צריך לערב דווקא בערב פסח, ולא בליל הסדר, משום איסור מלאכת 'לש'; ואם הכין את החרוסת בערב פסח, אלא ששכח לערב בה את היין - ישנם מקרים שבהם ניתן לערבו בשבת, בצורה מסוימת, וכמפורט בהלכות לישה בשבת.

[שו"ע תעג, ה, ומשנ"ב מז-מה; ביאורים ומוספים דרשו, 60-61]

בהמשך לאמור: את החרוסת יש להכין באופן שיהא לה מרקם עבה, כדוגמת הטיט (ראה לעיל), ואחר כך לרככה בעזרת יין אדום, או חומץ של יין, כזכר לדמם של בני ישראל שנשפך במצרים. ואת החרוסת עצמה, צריך להכין בערב פסח, אך את היין ניתן לערב בליל הסדר, לפני הטיבול. ואם שכח להכין את החרוסת בערב פסח, ניתן להכינה גם ביום טוב עצמו.

## האם ניתן לקיים מצות אכילת מרור בירק מר מכל סוג שהוא?



משום שאין אנו בקיאים בסימנים אלו די הצורך. ויש שכתבו שאף כאשר אין ברשותו ירק מר העונה לסימנים האמורים, יאכל ירק מר כלשהו במקום המרור, אך כמובן שלא יברך על אכילתו; ויש שנראה מדבריהם שאף אם אין ברשותו כל ירק מר שהוא, יאכל פרי מר במקום המרור.

[שו"ע תעג, ה, משנ"ב מה, וביה"ל ד"ה יקח; וראה עוד שם]

מי שאין ברשותו את אחד מחמשת המינים הראויים לקיום מצות מרור (ראה תקציר לאתמול) - ישתמש בירק מר אחר, שיש בו את הסימנים הנזכרים בגמרא לגבי חמשת המינים הנ"ל, והם: 1. ראוי לאכילה. 2. בעת חיתוכו זב ממנו נוזל לבן. 3. צבע עליו אינו ירוק לחלוטין, אלא נוטה מעט לגוון הלבן. אולם, גם אם הירק עונה לכל הסימנים, אין לברך על אכילתו 'על מצות מרור',

\* לכתחילה, יש לקיים את מצות אכילת מרור דווקא בחסה, כיון שהמרור הוא זכר למרירות של השיעבוד במצרים, והחסה מזכירה את השיעבוד יותר מאשר הירקות האחרים. וניתן לקיים את המצוה הן בקלחי החסה, והן בעלי החסה, אך לא בשורש החסה. ויש אומרים שלכתחילה עדיף לקיים את המצוה דווקא בעלים.

\* המקיים את מצות אכילת מרור בירק הנקרא בלשוננו 'חזרת', או 'חריין', יפוררו במגרדת, ויניחנו גלוי למשך זמן מה, כדי שחריפותו תפוג במקצת.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

## האם ניתן להערים שקי קמח המיועדים לפסח זה על גב זה?



וכמו כן, וכן אין להערים שקי קמח רבים זה על גב זה, משום שכובד השקים העליונים גורם לחימום השקים התחתונים. ובדיעבד, בשני הדינים האמורים - לאחר המתנה של עשרים וארבע שעות ניתן להשתמש בקמח לפסח, כיון שכבר הצטנן, ופגה השפעת החום.

[שו"ע תנג, ז, ומשנ"ב לד-לה]

בעת הובלת שקי קמח על גבי בהמה, אסור להניחם ישירות על גב הבהמה, אלא על גבי אוכף וכדומה, משום שגוף הבהמה מחמם את הקמח, ויש לחשוש שהחימום יגרום להאצת תהליך ה'חימוץ' בשעת הלישה. ועוד, שיש לחשוש לחדירת זיעת הבהמה דרך השק, ולכתחילה מחמירים להחשיב את הזיעה כמים המחמיצים את הקמח, (ראה להלן).

הלוח היומי

## י"ח באייר | התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע



ביום זה פסקה המגיפה שבה נהרגו עשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא על שלא נהגו כבוד זה בזה.

### יארצייט:

ג' אלפים תתק"מ/תתנ"ג: התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע.

של"ב: רבינו משה ב"ר ישראל איסרליש זצ"ל, הרמ"א, בעל המפה על השו"ע, דרכי משה, תורת חטאת ועוד.

תק"מ: רבי שלום ב"ר משה בוזגלו זצ"ל, ממקובלי מרוקו, בעל מקדש מלך, הדרת פני מלך ועוד.

תקפ"ח: רבי שלמה ב"ר משה חריף באכנר זצ"ל, מקשאנוב.

תר"ט: רבי ישראל ב"ר יחיאל מיכל זצ"ל, מוישנאוויץ-קוסוב.

תשנ"ד: רבי משה ב"ר מאיר הלוי אייזמן זצ"ל, מפפ"ד, ר"מ ישיבת בית מאיר.

תשנ"ח: רבי מרדכי ב"ר שמואל יפה-שלזינגר זצ"ל, אב"ד אייזנשטאדט.

תשס"ד: רבי משה פנחס ב"ר צבי הירש הכהן קופשיץ זצ"ל, רב ביה"כ חניכי הישיבות-רוממה ומר"י קול יעקב, בעל זכרון תורת משה.

תש"ע: רבי דוד מסעוד ב"ר ישועה שמעון חיים עובדיה זצ"ל, רבה של מרקש ועוד, במרוקו ובבית וגן, בעל נהגו העם, קהילת צפרו ועוד.

תשע"ז: רבי שמואל יעקב ב"ר ישכר דב בורנשטיין זצ"ל, ר"י קריית מלך ועוד, בעל זאת ליעקב, שי למורא ועוד.



ל"ג בעומר

### זכות הרשב"י מסייעת

יום ל"ג בעומר ירבה שמחה לכבוד רשב"י זי"ע שנודע שרצונו שישמחו ביום זה.  
(החיד"א - מורה באצבע רכז)  
ראוי לשום ליבו ביום ההוא לשוב בתשובה כי זכות רשב"י מסייעת להבא להטהר,  
ולא לבלות זמנו בהבלי העולם, אשר הוא לצדיק צער.  
(רבי יהונתן איבישיץ זצ"ל יערות דבש דרוש יא)

נשתדל היום לשמוח לכבוד רשב"י וננצל יום זה לתשובה שיזכותו של רשב"י מסייעת למוי שבא להטהר

- \* שיעורים מקוצרים על הדף היומי
- \* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום
- \* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע
- \* שידורים חוזרים מאירועי סיומי הש"ס של 'דרשו'
- \* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות
- \* חדש! קבלו תזכורת יומית ללימוד הדף היומי

**הכל במקום אחד**

קו השיעורים של 'דרשו' 4992\* או 077-2222-666